

Egidijus BIČKAUSKAS

- Pasikeitė ir struktūra, ir dalis darbuotojų. Pavyzdžiui, darbuotojai, užsiimantys informacine ar grynai politine veikla - visiškai nauji, atvykę iš Vilniaus žmonės, ir aš jais labai patenkintas. Nemaža darbuotojų atstovybėje dirba jau seniai. Nesu iš tų, kurie laikosi bolševikinio metodo - viską sugriauti ir ant griuvėsių statyti nauja. Tai pernelyg brangiai kainuoja žmonėms ir pačiai valstybei. Be to, niekadęs negalvojau, jog visi, dirbę ankstesnėse struktūrose, - paskutiniai niekšai. Šitaip vertinant tektų vos ne visą Lietuvą tokiais išvadinti - beveik visi kažkiek dirbo ar bent jau nesipriešino anoms struktūroms.

- O atvažiuojančiųjų į atstovybę, jos viešbutyje gyvenančiųjų kontingentas keičiasi?

- Labai pagausėjo valstybės pareigūnų, važiuojančių per Maskvą. Žymiai daugiau verslo žmonių. Konkrečios analizės nedariau.

- Maskvoje gyvena daug lietuvių. Bendraujate su jais?

- Veikia Lietuvių bendrija. Kartą per savaitę jie renkasi atstovybėje, kartais dalyvauju ir aš. Bendrijos veikla pastaruoju metu pastebimai suaktyvėjo, bet iš jų pusės pageidautina daugiau iniciatyvos. Čia verta pažymėti štai ką: atstovybė yra valstybinė struktūra, palaipsniui virsianti normalia pasiuntinybe, ir mes, gink Dieve, neturime teisės kištis į kitos valstybės gyvenimą. Tas liečia ir Lietuvių bendriją Maskvoje, kadangi jie, bent jau kol kas, tebėra TSRS piliečiai.

- Maskva, Rusija keičiasi. G.Popovas tapo meru, B.Jelcinas - prezidentu. Ar Lietuvos atstovas Maskvoje jaučia tuos pasikeitimus?

- Kol kas ne. Juodu ir taip ilgą laiką užėmė pakankamai aukštas pareigas. Kas kita, kad, matyt, keisis visa bendroji politika Lietuvos atžvilgiu. Tačiau tokie dalykai kinta pamažu.

- E.Ševardnadzė ir dar aštuonetas įtakingų Rusijos ir Tarybų Sąjungos politikų kuria naują judėjimą. Vieni jį vertina kaip neabejotinai perspektyvią politinę jėgą, kiti težiūri žaidimą ir teigia tai esant tos pačios - M.Gorbačiovo - rankos pirštu.

- Manychiau, kad tai vis tiktai yra M.Gorbačiovo pirštas. Tokia versija gana nedviprasmiškai pasitvirtino vakar, per E.Ševardnadzės knygos prezentaciją. Vienas korespondentas kaip tik ir uždavė tokį klausimą: kiek naujojo judėjimo steigimas derintas su M.Gorbačiovu. E.Ševardnadzė bus, ko gero, neatsargiai išsidavęs - esą, niekas čia nederinta, dar daugiau - jis pats agitavęs M.Gorbačiovą stoti į naujajį judėjimą, bet anas nepanoręs... Tai akivaizdžiai liudija, jog derinta buvo, ir, veikiausiai, M.Gorbačiovo atsakymas buvo maždaug toks: "Pirmyn, vyručiai, dirbkite, mano laikas kol kas dar neatėjo".

- Kaip Jūs asmeniškai vertinate judėjimo perspektyvą?

- Į kiekvieną organizaciją, silpninančią TSKP, žiūriu teigiamai. Nors tai, ką daro E.Ševardnadzė, laikyčiau pusininkiškumu - stačiai atskeliamas progresyvusis partijos sparnas. Bet ir tai yra žingsnis į priekį. Esu įsitikinęs, kad ruošiamos naujos pozicijos M.Gorbačioviui. Juk artėja TSRS prezidento rinkimai, ir jam reikės kažkuo remtis...

- Neseniai viešėjote Prancūzijoje. Kodėl pakvietė būtent Jus, o ne, tarkim, Lietuvos atstovą Anglijoje, Norvegijoje ar Belgijoje? Ar tai nėra Jūsų nuosakumo, lyginant su kitais Lietuvos politikais, rėmimas?

- Jei kalbėsime apie mano politines nuostatas, tai, nors AT Centro frakcija dabar Lietuvoje ir puolama, aš nesibaimindamas tvirtai sakau, jog atstovauju būtent jai... Kodėl į Prancūziją kvietė mane? Kaip bebūtų, kol kas tokia jau yra situacija, kad mūsų kontaktai su Vakarais daugiausia eina per Maskvą, per čia akredituotas pasiuntinybes, informaciją apie padėtį Lietuvoje jie irgi renka per pasiuntinybes Maskvoje. Ir būtent man tenka didelė kontaktų su kitomis valstybėmis dalis.

- Lietuvos kontaktai su pasauliu po saitelių mezgami iš naujo. Ko Jūsų, dalyvaujančio tame procese, akimis, trūksta visai mūsų diplomatijai?

- Negalima kelti jai itin didelių reikalavimų - mes visi tik pradėdami, mokomės. Profesionalų beveik neturime, todėl būtina daryti viską, kad kuo daugiau žmonių išvyktų mokytis svetur. Kita vertus, diplomatu kažin ar išsimokoma, veikiau gimstama. Privalu įgimta kultūra ir kai kurių dalykų suvokimas. Pavyzdžiui, apie kokį nepatinkantį žmogų nebūtina rékti "niekšas", galima pastebėti, jog "jis yra nelabai geras žmogus"...

- E.Bičkausko, kaip ir kai kurių kitų, karjerą galima laikyti svaiginančia: per keletą metų nuo tardytojo iki atstovo vos ne svarbiausioje Lietuvai užsienio valstybėje. Kokią įsivaizduojate savo ateitį?

- Kažkuriam žurnalistų, berods, jau būsiu pasakojęs - kartą, žiūrėdamas prastą TV detektyvą, su nostalgija prisiminiau tardytojo stalą. Bet abejoju, ar dar įmanoma grįžti... Likimas, ko gero, bus savaip pasitvarkęs - artimiausiais metais kažin ar pasitrauksiu iš politikos.

Kalbėjosi Audronis IMBRASAS

Maskva, 91 07 17